

Una imatge de l'octubre del 2005, amb l'ex-president balear Jaime Matas i Iñaki Urdangarín –aleshores president de l'Institut Nóos– presentant una

Urdangarín sota la lupa

Els contractes milionaris que va rebre l'anomenat Institut Nóos, que fou presidit per Iñaki Urdangarín –espòs d'una de les filles del cap de l'estat espanyol– continuen creant molts de maldecaps als seus responsables. Tant al País Valencià com a les Balears aquest peculiar institut –que ja no té activitat– va contractar feines pagades generosament per a la promoció d'esdeveniments esportius o simplement per promoure l'esport com a reclam turístic.

PP - Institut Nóos. Les administracions autonòmiques valenciana i balear, a mans del PP totes dues durant la

L'Institut Nóos, que fou presidit per Iñaki Urdangarín, gendre del rei d'Espanya, és motiu de polèmica política i investigació judicial.

legislatura anterior (2003-2007), contractaren el Nóos a instància directa dels presidents respectius, Francisco Camps i Jaime Matas. En el cas valencià, l'en-

càrrec que assumí l'any 2005 l'entitat presidida pel gendre de Joan Carles de Borbó va consistir a promocionar la ciutat de València com a seu d'uns jocs europeus que mai no s'organitzaren. El pressupost per a aquesta promoció va ser d'uns 3 milions d'euros, si bé sembla que la despesa satisfeta finalment va ser força inferior, d'uns 380.000 euros, segons que ha publicat la premsa local. A la darrera sessió de control governamental a les Corts Valencianes, el grup parlamentari Compromís va demanar al president Camps que aportàs les factures de totes les despeses. Camps es va limitar a dir que “tot allò que es fa a l'administració [autonòmica valenciana] és degudament documentat i fiscalitzat, perquè si no seria impossible que es lliurassin pagaments amb relació a cap contracte que fa l'administració autonòmica”. Tot i la defensa de la legalitat de

trobada internacional sobre turisme i esport.

govern presidit per Jaume Matas, “hi han participat destacats especialistes en esport i turisme”. No se sap la profunditat d’aquestes aportacions. El fet cert és que el llibre que en resultà és un compendi de generalitzacions sense gaire interès. Antonio Diéguez, el diputat del PSOE al Parlament balear que en aquell moment va criticar l’excés de despesa, valorava per a EL TEMPS, el llibre en qüestió: “Són parides sense cap ni peus.” Aquest diputat es va convertir durant la legislatura anterior en un maldecap per al govern Matas i l’Institut Nóos. Va fer un acurat seguiment de tot allò que es gastava. Després del Fòrum, membres de l’Institut feren un acte públic que pretenia ser l’embrió d’un futur Observatori Permanent, per continuar filosofant sobre esport i turisme. Naturalment, havia de ser finançat des de les arques autonòmiques. En aquell acte hi havia, a tot estirar, mitja dotzena de persones, una de les quals era Diéguez: “Es posaren molt nerviosos.” L’Observatori no es va fer.

Més nerviosos deuen estar ara, els responsables de Nóos, perquè el jutge que investiga les suposades irregularitats en l’increment patrimonial de Jaume Matas ha obert un peça separada del cas general per esbrinar possibles irregularitats en el conveni entre el govern (a través de la Fundació Illesport i l’Institut Balear de Turisme) i l’entitat presidida aleshores per Urdangarín. Els investigadors han rebut documentació abundant del Nóos, però no pas les factures o la destinació dels 1,2 milions que reberen del govern Matas. En aquesta peça separada hi ha encausat l’ex-president balear, però de moment cap responsable de l’institut d’Urdangarín. Segons les fonts conegudes del cas judicial consultades per aquest setmanari, “no és probable” que el gendre del Borbó sigui cridat a declarar, tot i que “possiblement ho hauran de fer algunes altres persones”.

Urdangarín i el Nóos. Iñaki Urdangarín va ser el president de l’Institut Nóos. En virtut d’aquest càrrec, va viatjar a Palma unes quantes vegades i va aparèixer almenys en una conferència informativa juntament amb el president Matas. Quan Antoni Diéguez començà a interrogar el govern contínuament sobre les despeses efectuades i els suposats rèdits obtinguts per l’organització del

Fòrum Illes Balears, el gendre del cap de l’estat començà a desvincular-se ràpidament de l’Institut.

És curiós d’observar que la pàgina web de la Casa Reial informa detalladament sobre qui és Iñaki Urdangarín: la biografia, els èxits esportius, el currículum acadèmic... però el pas per la presidència de l’Institut Nóos, que també hi apareixia, ha estat eliminada. Segons que publicava *Elconfidencial.com*, si ara al currículum no hi consta el pas d’Urdangarín al capdavant de Nóos és perquè “Joan Carles forçà el seu gendre a eliminar de la seva biografia oficial tota referència al controvertit passat empresarial, especialment el polèmic pas per l’Institut Nóos”. El diari digital assegura que quan el PSOE balear intensificà la pressió contra el govern Matas –val a dir que mai els socialistes balears no han esmentat Urdangarín–, a principi del 2006, el cap de l’estat pressionà el seu gendre perquè abandonàs Nóos, cosa que va fer el mes d’abril d’aquell any. Posteriorment, passà a residir a Washington amb la seva esposa, la filla del rei, i els seus fills, i es va rectificar la seva biografia oficial.

Segons aquest diari digital, l’Institut Nóos neix d’un embrió que es va dir Nóos Consulting Estratègica, una empresa creada per Urdangarín l’any 2003 amb el seu soci i amic Diego Torres Pérez, que hi apareix com a administrador únic. El mateix any, Urdangarín i la seva esposa, Cristina de Borbó, crearen una altra empresa, la immobiliària Aizoon SL.

Segons la informació del mitjà digital esmentat, el 2004 Urdangarín també va intervenir com a intermediari entre el govern de Jaume Matas i l’equip ciclista Banesto. Aleshores aquell equip havia de deixar de ser patrocinat pel banc i una firma basca de telefonia, Euskaltel, es va mostrar interessada a substituir-lo. Tanmateix, va ser el govern balear que aportà una xifra astronòmica –uns 6 milions d’euros anuals– per patrocinar l’equip que a partir d’aleshores es digué Illes Balears. A Palma ningú no entenia una despesa d’aquesta magnitud per a finançar un equip basc. Aquest patrocini va durar tot el 2005. L’any següent hi entrà un copatrocinator i l’aportació del govern balear va minvar.

Miquel Payeras